

Դուքեն Սևակ

Հոգիս

Հիվանդ տերև մը տեսա կանաչին մեջ դաշտերուն:
Ի՞նչ աղվոր էր գարունը, փափուկ հովեն օրորուն,
Սիրուն խոտերը դաշտին, ծաղիկներն ալ բյուր գույնով,
Կը խնդային լոելյայն գաղց արևին տաք գինով:

Բայց գարնային կենսավե՛տ այդ պահին մեջ օրորուն,
Հիվանդ տերև՝ մը տեսա, կանաչին մեջ դաշտերուն,
Չորցած տե՛րև մը նիհար, որ զեփյուտին հըպումով
Մեռելամերձ կը դողար մարգերուն մեջ ակնաթով:

Սիրտս անհո՛ւն ցավով լի, ես հեռացա սըզահար,
Մատներու մեջ առի զայն ու իր մարմինը նիհար
Գուրզուրանքով, արցունքով մոտեցուցի շըրքունքիս:

Անժամանա՛կ թարշամած գարնան տերև մ'է հոգիս.
Ծաղիկներու մեջ կյանքին, զեփյուտին տակ մայիսի,
Ա՛լ ժըպտալու անկարող, ան կը դողա՛, կը մըսի՛ . . .

Հիվա՞նդ տերև մը տեսա կանաչին մեջ դաշտերուն . . .